

vijgeblad

nr 1

APOLLO

JONG ?
HOMO ?

Het Vijgeblad wordt uitgeven door
Societeit Apollo.

Apollo is een vereniging van en
voor homoseksuele meiden en
jongens en draagt zorg voor
opvang, bewustwording, aktie
en amusement.

Apollo houdt elke vrijdag
soos vanaf 20.00 uur
Trefcentrum
Westersingel 18 Rotterdam

Leden en Donateurs ontvangen
het Vijgeblad gratis.

Opgeven met de bon elders in dit
blad.

Niet-leden kunnen het Vijgeblad
ontvangen door storting van f 25,=
op giro nr. 3335919
tnv Apollo Rotterdam

Dit Vijgeblad werd samengesteld
door :

Casper vd Werf
Goen Honig
Peter Zwaal
Remko van Leeuwen
Mirjam Berkelouw

Kopij kun je kwijt in de postbus of
bij een van de redaktie leden.

JONG ?

HOMO ?

APOLLO

P O S T B U S 1 4 9 0
3 0 0 0 B L R O T T E R D A M

R E D A K T I O N A I R

Lieve schatten!

wat een klote-typemachine is dit toch, gesondanks toch weer een vijgeblad, en nog wel een extra extra extra dik nummer.

een nummer vol met gezondheidszorg, de eerste dooie valt in fallusty, (hetgeen in de brusselse dode lekker een maandje eerder is gebeurd.) de voorkant is weer een absoluut hoogtepunt in marjo's carrière, en "moi" behandelde onlangs haar eerste probleemegeval.

verder hebben we drie en een halve bladzijde met snijdende kritiek op ons werk binnen gekregen, we hopen de afzender binnenkort in een onzer werkgroepen te mogen verwelkomen, zodat hij van daaruit zijn frisse wind door Apollo kan laten wapperen.

Peteris ook weer erg literair bezig, deze maand.

verder kun je in dit vijgeblad dus ook een uitnodiging aantreffen voor de meest spannende, opwindende en enerverende avond die Apollo in 1985 zal organiseren: de algemene ledenvergadering.

Hier zullen vijf frisse jonge nieuwe bestuursleden het roer uwer vereniging overnemen, indien u, leden niet anders beschikt. En dat doet u natuurlijk niet.....

Remko wil graag types hebben, zijn er leden die hem daarbij willen helpen? Hij wordt lichtelijk wanhopig van zichzelf, die arme jongen...

En Gasper komt net de redactiekamer binnen, met de mededeling "gh mijn god," dus met hem gaat het ook al niet zo best. Uw redactie staat op instorten! Welnee, we zullen doorgaan, en zien uw reacties met belangstelling tegemoet.

dank u!

PETERCOENREMKOCASPERMIRJAMMARJO

oftewel jullie redactie.

APOLLO

algemene leden vergadering

Op vrijdag, 15 februari 1985 vindt in het Trefcentrum aan de Westersingel 18 de Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van de Vereniging Apollo plaats.

Deze vergadering begint om 20.30 uur.

De agenda ziet er als volgt uit :

- 1 opening
- 2 jaarverslag 1984
- 3 Begroting 1985.
- 4 Voordracht nieuw bestuur
- 5 stemming
- 6 wat verder ter tafel komt (WVTRK)
- 7 Rondvraag
- 8 sluiting

ad 4 De kandidaats bestuursleden zijn :

Ron Janssen (voorzitter)
Rene v Krimpen (secretaris)
Gasper vd Werf (penningmeester)
Jacob vd Vorm
Roel de Kieft

ad 3 De jaarrekening over 1984 en de begroting over 1985 zullen worden uitgereikt op de vergadering. De jaarverslagen zullen door de coördinatoren van de werkgroepen ter plaatse worden voorgedragen.

Alleen diegenen die hun contributie over 1984 voldaan hebben, hebben stemrecht.

Mensen die nog niet betaald hebben kunnen dit als nog doen tot de aanvang van de vergadering.

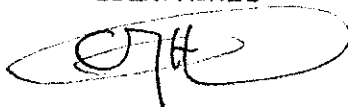
tot ziens op 15 februari om 20.30

Namens het bestuur

ANDRE STEFFENS

GOEN HONIG

! schrijf het aan !

! MOI !

LIEVE MOI!!

Moi ik ben radeloos. Ik heb mijn probleem alaan je collega van de storry, Mona, geschreven ,maar die adviseerde mij alleen maar om van het balkon af te springen,maar dat kon ik niet,want we hebben alleen maar eer tuin.

De situatie is als volgt,Moi. Al een paar maanden had ik verkering met een hele lieve jongen.Hij had alles voor me over, en ik was erg gelukkig met hem. totdat ik verliefd werd op mijn goudvis. Ik heb het toen methem uitgemaakt.Maar het rottige is dat mijn goudvis niks van mij moet hebben.Als ik zeg dat ik van hem hou dan hapt hij alleen maar en zwemt gauw de andere kant op.Ik weet niet wat ik moet doen,Moi. Het lijkt mij het beste om aan de buurvrouw te vragen of ik haar balkon mag lenen.Of weet jij nog een oplossing?

lief radeloosje

Of ik nog een oplossing weet? Lief kind je bent de eerste in deze rubriek dus nog oplossingen genoeg. Attentie,Attentie MOI start!..... Men neme een pannetje vult dit met $\frac{1}{2}$ dl water,1kruid nageltje,3peperkorrels,een snufje zout en een $\frac{1}{2}$ schijfje citroen.Laat dit geheel 5min. trekken en voeg dan een zeer fijn gesneden uitje toe. Het liefvallig goudvisje heb je ondertussen op het aan recht al even laten aandrogen.Leg het visje nu in dit geurig watertje te koken na + 10 min.kan je aan de meest intieme relatie met je geliefde goudvis beginnen Een ding is zeker lief radeloosjehij zwemt nooit meer weg,en die hele lieve jongen kan je ook weer terug haler

P.S:Lief radeloosje,de goudvis was toch wel mannelijk hè?Anders heb ik een ander advies,leen het balkon van de buurvrouw want binnenkort heeft u als aankomend heterobestiaaltje geen recht meerop dit weer zo kostelijke vijgeblad

Dames en heren die deze schitterende rubriek ook lezen dit was tevens het recept van de maand.

Ik wil touwens iedereen en de heer R.Lenos speciaal bedanken voor de liefdeblijken diemen mij gestuurd heeft. En voor volgende maand...Schrijf het xweer aan MOI!!!

RECTIFICATIE RECTIFICATIE RECTIFICATIE

Het stuk aan onze revolutionair heeft meer aandacht gekregen dan het verdiende door een fout op de typkamer.

De vierde regel van onderen behoort niet te beginnen met "over de vloer" maar "aan het lijf" .

De redactie hoopt de problemen die naar aanleiding hiervan gerezen waren op deze manier uit de wereld te hebben geholpen.

Met onze excuses de redactie

VERHUIZING:

M.I.V 6-1-1985 verhuizen HIG enCOC naar de Scheveningseveer7

Deze verhuizing in verband met de verkoop van het oude pand.Van 1februari tot1mei verwacht men bezig te zijn met de verbouwingop deze 1 mei hoopt men het openingsfeest te kunnen vieren.

Denieuwe telefoon nummers zijn (onder voorbehoud) 659090 en van de hulpverleningslijn644 888

Tot die ene mei kun je het HIG enCOC vinden op de Prinsengracht 10.

Schmidt Heinz
Klein, Michael

5462 BAD - HÖNNINGEN
Waldbreitbacher Str. 103
Postfach 201
Telef. 02635 - 4494

Hallo unbekannte Freunde .

Wir, 2 Deutsche, 24 + 35 Jahre, seit 7 Jahren leben und lieben wir zusammen, suchen in Holland Leute, mit denen wir z.B. einen Wohnungstausch für Urlaub + Wochenende vornehmen können, nach vorherigem gegenseitigem Besuch oder, Wohnungsmöglichkeit, für den gleichen Zweck, wobei wir dann ein Gästezimmer anbieten.

Das ganze sollte nicht vom Sex abhängig sein, obwohl bei gegenseitigem verstehen nichts dagegen einzuwenden wäre.

Bieten können wir eine 90 qm große Wohnung mit Garten u. Terasse am Waldrand im Kurort B.-Hönningen am Rhein.

Lage : Koblenz 30 KM, Bonn 30 KM, Frankfurt 100 KM, Köln 50 KM.
Da wir einen kleinen Hund haben muß es möglich sein, diesen mitzubringen. Unser erster Besuch wäre wenn möglich, vom 14 - 20 Februar, Karneval.

Wir würden uns freuen, wenn Sie uns bei der Vermittlung behilflich sein könnten. Vielen Dank, mit freundlichen

Grüßen

De Friends via '84

Nu we met enige distantie kunnen terugkijken op het afgelopen jaar valt ons met name het soms dwangmatige trendgedrag op dat het International Year of Lesbian and Gay Action in een ijzeren greep had. Een korte bloemlezing in de vorm van een verklarende begrippenlijst die je maar beter uit je hoofd kunt leren wil je in 1985 niet voor hopeloos naïef doorgaan...

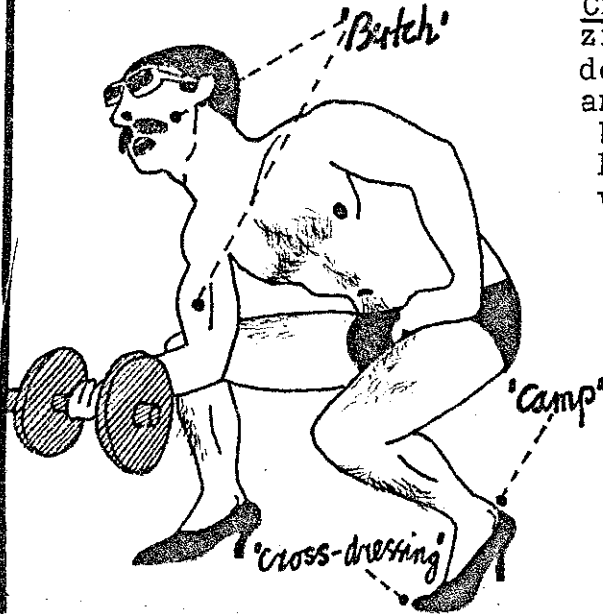
Bloopers: De pornofilmsterren vallen uit hun rol en gunnen ons incidenteel een blik achter de schone schijn die ons in de bovenzaal van Gay Palace wordt getoond. Er zijn nu ook Al Parkers en Kip Nolls die amechtig kreunen maar er geen druppel uitkrijgen - waar ze dan plotsklaps weer enorm opgewonden over doen. Als we Patty Brard nu eens deze 'blunders' aan elkaar zouden laten praten dan...

Butch: Het type dat de laatste jaren enorm in opkomst was - stoer, gebruind, gespierd en macho - heeft nu een naam: Butch. "Butch is eigenlijk een egoïstische lul, maar hij krijgt wel precies wat hij wil: iedereen geilt op hem, hij heeft sukses en veel seks... Butch' hoofd is bij voorkeur leeg... Butch draagt uitsluitend Levi's met knoopgulp. Hierbij is de onderste knoop open: 'Mijn lul is zo groot, ik kan niet eens mijn gulp dichtkrijgen.' Bovendien kan hij zo beter zijn ballen krabben." (Homologie 6(1984)1(jan.-feb.) p. 18, 19, 23)

Camp: Het verschijnsel waarbij deviant en marginaal gedrag (= gedrag dat door de samenleving negatief beoordeeld wordt) tot buitengewone proporties wordt opgeblazen waardoor dat gedrag onvermijdelijk iets kunstmatigs krijgt: het wordt onoprecht zonder dat het overigens het tegendeel pretendeert en brengt daarmee degenen die 'normaal' zijn in grote verlegenheid. Camp is dan ook "de kunst om in een fractie van een seconde van iemand een buitenstaander in zijn eigen stoel te maken" (Edmund White). Camp is meer dan de klassieke

nichtenlol; het is een levensstijl.

Cross-dressing: Het zich presenteren in de kleding van het andere geslacht is bijzonder 'camp'. Als Freddy Mercury (Queen) van top tot teen behaard een rijk-beboezemde huisvrouw speelt ('I want to break free') is dat geen 'genderbending' (zie aldaar) maar camp: met een vette knipooog laat hij er immers geen twijfel over bestaan wat zijn werkelijke geslacht is maar ondertussen heeft hij zijn seksuele

geaardheid, het willen behagen van mannen (= deviant gedrag), wel tot in het absurde doorgetrokken.

Gay-rage rock: Bronski Beat kwam, zag en overwon. De single 'Smalltown boy' mocht dan geen al te expliciete boodschap uitdragen, de videoclip (met de verschrikkelijk mooie van David Hockney 'gestolen' zwembadscène, sprak boekdelen. Camp is bij Bronski Beat duidelijk ondergeschikt gemaakt aan een sociaal-realistische aanpak. Géén gay-rage rock maar een studioproduct is Frankie goes to Hollywood: superieure hyperkitsch met een videoclip ('Relax') die weer wel camp is.

Genderbending: Het ombuigen van geslachtsspecifieke stereotypen waardoor een grote mate van verwarring ontstaat over iemands seksuele identiteit. Boy George (Culture Club) is een genderbender die zich kleed in allesverhullende gewaden en dat paart aan een popperig opgemaakt gezicht. Resultaat: een aseksueel imago. Annie Lennox (Eurythmics) mag wat mij betreft hier ook genoemd worden, evenals Grace Jones.

Homoboekhandel: We hadden eerst dus alleen Deltaboek in Ridderkerk, een verzendboekhandel die slechts middels keurig gesloten enveloppen met haar cliënten correspondeerde over voornamelijk verstrooiende ontspanningslektuur - al hadden ze ook altijd de nieuwe Reve. Toen kregen we dus de verzendboekhandels Vrolijk en De Woelrat die de markt kwamen verbreden en sinds deze zomer kennen we nu ook de exclusieve 'male bookstore & gallery' (tevens verzendboekhandel) Intermale. Het wachten is nu nog op 'de erkende homoboekhandel'...

Homocadeaushop: Géén gelegenheid waar je een stoere knul in het kader van één of andere voordeelactie gratis vermag te gebruiken maar een winkel die zich in haar assortimentskeuze expliciet richt op een homosociaal/-seksueel deelpubliek middels homokaarten, homoposters, roze uitvlakgummen en knuffelbeesten en andere aanverwante weggeef- en weggoedingen.

Homo-etiquette: Bij uitstek een gevolg van het ontstaan van diverse leefstijlen binnen onze subcultuur en het opengooien van de gehele subcultuur als zodanig. In Amerika is er al een flink aantal handboeken op de markt die 'Butch' en de 'leatherman' vertellen hoe het moet. Ook in het Vijgeblad zal de komende tijd de nodige aandacht worden besteed aan homo-etiquette. Wij hebben de ethica Annemie Kruiskamp-ter Baan, zelf moeder van een homo-tweeling, bereid gevonden hierover te publiceren.

Homogeschiedenis: Een Belgisch 'Tijdschrift voor homogeschiedenis', een tentoonstelling in Berlijn een Engels standaardwerk (A.L. Rowse) vertaald in het Nederlands, evenals Michel Foucault's 'Geschiedenis van de seksualiteit'. Nederlandse studies van Koenders ('Verzwegen hoofdstuk'), Van der Meer ('De wesentlijke sonde van sodomie ...' en De Ruig ('In de schaduw van de grand seigneur').

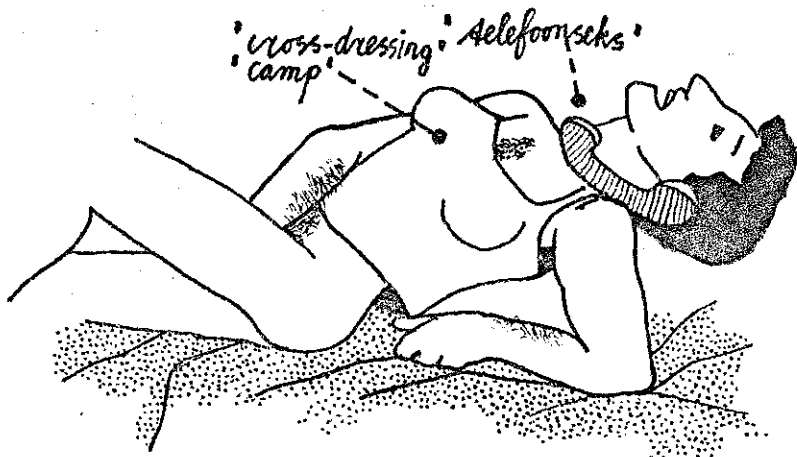
Homo-identiteit: Is de vraag of zoiets bestaat en of het al dan niet ontmaskerd zou moeten worden. Het was een jaarlang en vogue om erover te praten maar wat je zei deed niet ter zake.

Homosociaal arrangement: Een door voornamelijk Amsterdamse homologen ontwikkelde term die slaat op alle mogelijke gedragingen, verhoudingen en ontwikkelingen in de samenleving, zowel nu als in vroeger tijden, welke verband houden met groepsvorming onder geslachtgenoten. Het verdient geen aanbeveling 3 of 4 brede boys die het op jouw lijf en leden hebben voorzien te wijzen op het feit dat zij een homosociaal arrangement vormen.

Masturbatieclubs & jerk-off partjes: Een sociaal vermaak dat na een jarenlange exclusieve gesitueerdheid in de puberteitsjaren eerst nu door volwassen homo's als volwaardige entertainment wordt gezien (nadat andere vormen van seksualiteitsbeleving door AIDS in diskrediet waren geraakt).

Telefoonseks: Zolang je nog niet door de hoorn kunt spugen is dit een vorm van seks waarbij de uitwisseling van lichaamsvloeistoffen geen enkele rol speelt en AIDS dientengevolge geen kans krijgt. Dial-a-load en je krijgt een professionele hijger. Apolloeders met initiatief en een creditcard kunnen met de schrijver dezes contact opnemen mocht er behoefte bestaan aan een 'real hot-line'.

P. Zw.

DE BRUSSELSE DODE

feuilleton: deel 3

Coen Honig

Wat vooraf ging: Fred ontdekt dat die leuke jongen waarmee hij gevreeën heeft, twee dagen voor die gebeurtenis is omgekomen bij een ongeval. Er zijn alleen weinig mensen onder de indruk van wat hij heeft beleefd

Deel 3.

Liesbeth had me diep beledigd. Ik was witheet. Toen ik vanuit de kroeg thuiskwam, voelde ik me nog kwaad. Ik bekeek de foto's nog eens, werd een beetje geil van de naaktfoto's en begon me af te trekken tot ik nadacht wat ik deed, en misselijk van mezelf werd. Ik trok gauw m'n broek weer aan, en zat bedluitloos in m'n kamer. Ik moest iets doen. Ik liep m'n kamer heen en weer, en kreeg toen een idee. Ik pakte een telefoonboek en ging op zoek naar de vader van Ludo. Er stonden veertien de Brink's in het boek. Ik begon ze allemaal te bellen. De keren dat er een mevrouw de Brink opnam zei ik verkeerd verbonden te zijn, en als ik een meneer de Brink kreeg vroeg ik of hij de ex-man van Mme Bux was. Een meneer werd boos, drie heren zeiden dat ik de verkeerde voorhad, en de elfde de Brink die ik belde bleek Ludo's vader te zijn. "Ja, ik ben de man van mevrouw Bux. Hoezo?" "Ik zit met een probleem aangaande uw zoon. Mag ik misschien even bij u langs komen? Ik blijf maar heel even." Het was even stil. "Wat is er met Eelco?" "Het gaat om Ludo." zei ik. Een stilte. "Is dat zo essentieel voor u dat u bij mij wonden moet gaan open halen?" vroeg hij toen. "Sorry." zei ik. "Ik had niet moeten bellen. Het spijt me." "Ja maar u hebt nu wel gebeld. Kom dan maar. Hoe was uw naam?" Ik vertelde hoe ik heette en hing op. De Brink woonde aan de staten-singel. Ik ging er naar toe, belde aan en hij deed open. Ik kwam in een kamer met mooie moderne meubelen, maar hij zei "Ik zit inde tuin. Kom verder."

Ik ging zitten in de klapstoel die hij voor me had neergezet. "Ik wilde wat vragen over uw zoon, ik heb namelijk het idee dat iemand een nare grap met me heeft uitgemaakt." zei ik. "Nou, Ludo kan het niet geweest zijn." zei de Brink. "Nee, dat weet ik, maar..." en ik begon te vertellen. Zoveel als ik nodig vond. Dus niet dat ik Ludo's kleren had thuis liggen, niet dat ik een serie naaktfoto's had. Gewoon zo kort mogelijk het verhaal. "Tsja." zei de Brink. "Ik snap één ding niet. De grap kan niet vooraf bedacht zijn. De grappenmaker kan nooit van te voren geweten hebben dat jij verliefd op hem zou worden. En van het bestaan van een dubbelganger van Ludo heb ik nooit iets afgeweten. Ik snap er geen bal van." Hij pakte een fotoalbum en zocht een paar foto's van Ludo op, die hij me liet zien. Het bekende gezicht staarde me weer aan. Als klein jongetje, samen met Eelco, allebei op een arm van mevrouw Bux, of alleen met een stepje, en ook een heel stel foto's met de enige vaste vriend die hij ooit gehad had, Job Cryt, zoals er onder stond. Een man die duidelijk ouder was dan Ludo, en hem op alle foto's krampachtig omhelste. Ludo zag er niet gelukkig uit op die foto's. Na een tijdje foto's kijken zuchtte de Brink. "Ik denk niet dat ik je nog verder kan helpen. Je mag het boek wel meenemen, als je het maar een keer terug brengt." Ik knikte en bedankte hem hartelijk. "Laat het me horen als het opgelost is." zei hij nog, toen hij me uitliet.

Job Cryt opsporen was mijn volgende gedachte. Ik had uit de foto's kunnen opmaken dat Ludo nog in Rotterdam woonde in die tijd. Dus ging ik in het rotterdamse telefoonboek op zoek naar de naam Cryt. Die ontbrak. Maar in de overige woonplaatsengids vond ik er een in Schiedam. Ik schreef het adres op, en wilde er met de auto naar toerijden. Maar Mark belde op, om te vragen hoe het was. Ik vertelde hem wat ik aan het doen was. "Jij bent gek." zei Mark. "Zet het nou van je af, je zult er wel nooit achter komen." Ik lachte smalend. "Zou jij vast ook doen in mijn positie." zei ik. Mark zei nog dat het stom van me was, maar ik stapte in de auto en reed naar Schiedam. Job Cryt woonde in een flat. Ik belde aan

en hij deed open. Een man van zo'n jaar of veertig was het, kalend, met een vermoede blik in z'n ogen. "Dag, ik ben Fred." zei ik. Ik vertelde hem dat ik korte tijd verliefd was geweest op Ludo, en nu bezig was om er achter te komen wat voor iemand hij geweest was. Of Cryt me ook meer kon vertellen. "Natuurlijk." zei hij. "Alleen moet ik over een kwartier weg. Kan je vanavond terug komen?" Ik knikte. "Graag." "Ik zal zorgen dat er koffie is." zei hij.

Die avond stond ik om acht uur weer bij hem voor de deur. Hij zag er nu een stuk verzorgder uit, fris gewassen, geschoren, met aftershave op, in een spijkerbroek en een overhemd gehuld. Hijschonk me koffie in, en begon me uit te horen over Ludo. Ik zei niet veel, alleen dat ik hem kort had gekend, en dat ik hem erg lief had gevonden. Cryt vertelde toen het hele zeer oninteressante maar zeer langdurige relaas van zijn verhouding. Hij ging over op het inschenken van borrels. Ik vergat dat ik terug moest rijden en ik dronk teveel. Cryt zat naast me op de bank en attendeerde me er (vriendelijk glimlachend) op dat ik zo niet terug kon rijden. Ik mocht blijven slapen. Toen vertelde hij zomeland verder. Het was een vervelende avond. Om half twaalf lagen we in bed, en Cryt zei dat ik het vast wel fijn zou vinden als hij met mij hetzelfde deed als met Ludo indertijd. Ik zei dat ik niet zo'n zin had maar hij was al bezig me te pijpen. De volgende morgen stond ik op toen hij nog sliep. Ik legde een briefje neer om te bedanken voor de gastvrijheid en ik vertrok. God zij dank had hij m'n adres niet.

Hu zat ik op een dood punt. Ik wist echt niet meer wat ik nu nog moest doen. Mijn zomervakantie vorderde en ik was nog geen steek verder gekomen.

Wordt vervolgd.

(Sorry, i.v.m. mijn tentamens een wat kortere aflevering dan normaal.)

VERSLAG VAN DE OUDERDAG VAN 12-januari j.l.

Zaterdag 12 januari heeft de door Apollo, COC en werkgroep "ouders en homosexualiteit" georganiseerde ouderdag plaatsgevonden. Ongeveer 15 ouders wisten de weg naar de Pauluskerk waar het evenement zich afspeelde te vinden. De middag begon met discussie in kleine groepjes en eindigde met een forum, waarin onder andere twee leden van de voorlichtingsgroep van het COC zitting hadden. Alle ouders beoordeelden de dag zeer positief en ongeveer de helft gaf te kennen geïnteresseerd te zijn in een vervolg activiteit.

Het enige, dat jammer was, was dat er slechts één ouderpaar van een Apollolid aanwezig was. Vorige ouderdagen georganiseerd voor ouders van Apollo hadden vaak een even grote opkomst, terwijl er dan allen maar reclame voorwas gemaakt in het Vijgeblad en niet, zoals nu in de hele regionale pers. Komt dit, doordat de ontvangers van het Vijgeblad menen, dat hun ouders hier geen behoefte aan hadden of doordat de ouders om de een of andere reden niet willen komen, of is hier nog een andere verklaring voor? Iedereen, die meent mij dienaangaande een licht te kunnen doen opgaan, wordt vriendelijk verzocht contact met mij op te nemen. Mochten er alsnog ouders zijn, die geïnteresseerd zijn in een vervolggactiviteit op de ouderdag (zoals een huiskamerbijeenkomst, of een praatgroep) dan kunnen die contact opnemen met Corrie van Dongen tel. 010-353671.

Tot slot zou ik nog iedereen, die heeft meegewerkt aan de totstandkoming van de ouderdag hartelijk willen bedanken en met name Mevr. Bet Buyck, Mevr. Corrie van Dongen, Mevr. Sjaan Heeneman, Mevr. Marga Bergsma, Mevr. Chrisje van Heezik, Dhr. Coen Honig, Paul Coppoolse en Karen Borsselaar.

André S.

FALLUSTY! BY CASPER

Na in de eerste aflevering de personen van Fallusty aan u te hebben voorgesteld ga ik dapper verder. Dit keer geen witte Porsche, slechts wat gebeurtenissen in Villa Ruijgenhoek die toch alleszins de moeite waard zijn. Ze zijn een aanloop tot de meest schokkende gebeurtenissen in aflevering drie waarin tevens de overzichtigheid van de serie bevorderd zal worden. Om klachten te voorkomen nog even alle hoofdpersonen ten tonele gevoerd:

Paolo, vader van Casper

André, vader van Conrad

Casper, zoon van Paolo

Conrad, zoon van André

Peter, vriend van Casper

Bas, vriend van Conrad

Claressa, leenmoeder m.b.t. Casper

Marjoleine, leenmoeder m.b.t. Conrad

Mireille, dienstmeisje

Remon, manusje van alles

Tot zover deze inleiding, thans volgt deel twee van Fallusty, getiteld: "Wat gij niet wilt dat u geschiedt...."

DEEL 2

"Binnen", riep Claressa toen er op haar kamerduer werd geklopt. "Jij en ik moeten eens een babbeltje maken", zei Conrad die binnenstapte. "Als jij er niet snel voor zorgt dat die dienstmeid van jou de laan uitvliegt zorg ik er voor dat jij er door Paolo wordt uitgegooid en wel definitief". "Waar heb je het over"?, reageerde Claressa verbouwereerd. "Over het feit dat Mireille en Bas met elkaar aan de rol zijn ge-

gaan", antwoordde Conrad, "en als ik jou was zou ik maar gauw er wat aan doen. Tenslotte zou Marjoleine het ook niet leuk vinden om voor de tweede keer te worden bedrogen met zo'n ordinaire dienstmeid". En weg was Conrad, Claressa in grote verwarring achterlatend.

Terwijl Claressa een sigaret opstak en zichzelf weer eens een whisky inschonk overpeinsde ze nogmaals wat er nu gebeuren moest. Ze besloot open?! kaart met Paolo te spelen en ging naar zijn studeerkamer. "Hallo, kan ik even met je praten", begroette Claressa Paolo. "Jazeker, neem een stoel en ga zitten", zei Paolo, "zeg me maar eens wat je op je hart hebt". "Je weet dat ik niet van roddelen hou", zei Claressa en Paolo grinnikte, "maar dit is te erg om nog voor me te houden. Mireille, dat dienstmeisje dat door Marjoleine is uitgezocht na de vorige affaire, is een del van het zuiverste water. Kom ik vanmorgen de keuken binnen en zie ik haar samen met Bas op de grond liggen vrijen en toen zei dat nest brutaal dat ze al twee maanden een verhouding met elkaar hebben. Daarom eis ik van je dat je haar ontslaat en Bas er uitgooit. Conrad weet hier nog niets van, dus moeten we hem heel voorzichtig voorbereiden op deze schok".

"Goeie Gbd", antwoordde Paolo geschrokken, "hier moet iets aan worden gedaan. Vanavond, bij het avondeten zal ik zeggen wat ik heb besloten". Grijnslachend verliet Claressa de kamer, blij omdat ze Conrad een kool had gestoofd.

Casper had de rest van de middag hard gestudeerd samen met Peter. Casper had gemerkt dat Peter wat stil was de laatste tijd en had hem gevraagd wat er aan de hand was. Niets, had Peter geantwoord. Jawel, had Casper gezegd, voor de dag ermee. "Oké", zei Peter, "ik heb

de laatste tijd het gevoel dat je wat minder om me geeft dan voorheen. Je besteedt bij wijze van spreke meer aandacht aan onze katten en je studie dan aan mij. Heb je soms een ander? " Welnee joh, gek dat je er bent", antwoordde Casper, "maar ik heb je wat minder aandacht gegeven, omdat ik het gevoel heb soms wat te verstikkend te zijn met mijn aandacht voor jou. Hé joh niet zo piekeren hoor dat is niet goed voor ons beiden", en Casper nam Peter in zijn armen, hem stevig omhelzend. Even later lagen er alleen nog wat kleren op de grond en waren Casper en Peter in een woeste vrijpartij verwickeld.

Om half vijf kwam André met een zorgelijk gezicht thuis van de fabriek. Het ging niet goed en André zocht al dagen naar een manier om het Paolo te vertellen. Hij besloot om het Paolo na het eten te zeggen.

Vlak voordat iedereen aan tafel zou gaan om zes uur weerklonk er een ijselijke kreet door de villa. Verschrikt stormden allen naar de keuken. Nogmaals klonk er zo'n kreet, nu van Bas: "Nee, dat kan niet waar zijn", toen hij knielde neer bij het schijnbaar levenloze lichaam van Mireille. Een mes stak in haar borst en langzaam sijpelde er bloed op de grond.

(WORDT VERVOLGD)

prachaboeken
en ander leesvoer

NIGHTS IN ARUBA

MENSEN GEVANGEN
TUSSEN TWEE
KONINKRYKEN

Ooit scheen Amerika slechts 3 schrijvers te kennen die in hun proza uiting gaven aan een homoseksueel bestaan: de in Engeland geboren Christopher Isherwood, Truman Capote en Gore Vidal. Het succes van negerauteurs en 'underground-writers' (resp. James Baldwin en William S. Burroughs) was - hoewel kwalitatief hoog - meer omstreden. Met de dood van Capote verleden jaar, Isherwood die inmiddels hoogbejaard is en Vidal die na 'The city and the pillar' nooit meer een roman geschreven heeft waarin homoseksualiteit de centrale problematiek vormde, lijken schrijvers als Paul Bowles en James Purdy - die de publiciteit nooit in die mate hebben gezocht als de schandaalschrijvers Capote en Vidal - eerst nu de literaire aandacht te krijgen waar zij recht op hebben. Minstens zo belangrijk is echter de nieuwe generatie schrijvers die zich in de tweede helft van de jaren '70 begon af te tekenen en waarvan Edmund White en Andrew Holleran de belangrijkste exponenten zijn.

De laatste debuteerde in 1978 met 'Dancer from the dance', een roman die de New Yorkse 'post-gay liberation lifestyle' haarscherp portretteert en die alom veel lof én commercieel succes oogstte. 'Nights in Aruba', zijn tweede roman (1983) kon dus rekenen op de flinke dosis scepsis die schrijvers van succesvolle eerstelingen nu eenmaal altijd te beurt schijnt te moeten vallen.

Holleran heeft de vuurproef echter glansrijk doorstaan. 'Nights in Aruba' is beslist een boek dat bestaansrecht heeft en Holleran's schrijverschap diepte meegeeft. Het is nu in een goedkope paperback-uitgave geïmporteerd in Nederland.

In het boek draait alles om het menselijk verlangen de verschillen tussen heden en verleden te minimaliseren, de scheiding tussen jeugd en volwassenheid, tussen volwassenheid en ouderdom geleidelijk te laten zijn. Voor de hoofdfiguur Paul is met name het verschil tussen zijn beschermde jeugd op Aruba en zijn, door zijn homoseksualiteit gedomineerde volwassenheid problematisch. In Paul's vriendenkring, waarvan de kern bestaat uit maatjes uit zijn diensttijd in Heidelberg, is dat al niet anders. Sommigen lichten hun ouders, broers of zusters in over hun seksuele voorkeur maar verzwijgen te vertellen hoe ze hun dagelijks leven inrichten - dat maakt ze tot 'creatures caught between two kingdoms'.

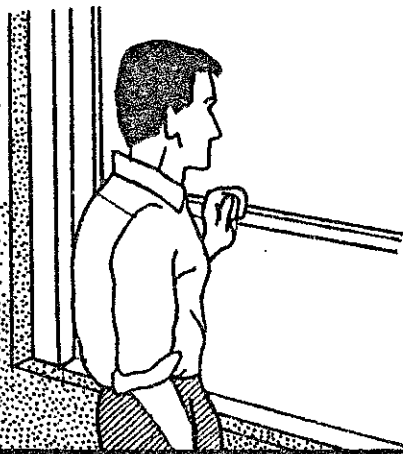
Sommigen trachten daarin te berusten: in de wetenschap dat "there is never an answer to life's most pressing questions" en dat er aan een homoseksuele levenswijze ook aspecten kleven die een gezinsleven onmogelijk kan bieden, n.l. een gevarieerd en afwisselend seksleven, 'bars, baths and one night-stands'. En zonder dat Paul zich dat realiseert (evenmin als één van zijn kennissen dat doet) wordt hij een man die de middelbare leeftijd nadert, met bejaarde ouders in een kleine stad in Florida die hij wekelijks opbelt en jaarlijks enige maanden opzoekt. Onverenigbaar daarmee staat een (seks)leven in New York dat bestaat uit een oneindige reeks kortstondige atletische ontmoetingen in sauna's, die geen bijzonder genoeg of plezier meer teweeg vermogen te brengen. Een geheim leven dat eenmaal prijsgegeven slechts de banaliteit ervan zou blootleggen en waarin het lijkt alsof alle deelnemers zijn voortgekomen uit eieren, zoals één van Paul's kennissen opmerkt, schepselen voor wie een familieleven met het bereiken van volwassenheid geen rol meer

speelt. Holleran's figuren zijn dan ook cynisch: ten opzichte van vrijwel alles wat het leven te bieden heeft maar vooral ten opzichte van zichzelf. Zelfverwilt omdat objectief gezien niemand anders blaam treft voor hun situatie. Dat cynisme is zo groot dat een liefdesrelatie door de hoofdfiguur moedwillig wordt verstierd omdat hij niet in romantische liefde zegt te geloven.

Holleran weet rake typeringen te geven (bijv. over de Amerikaanse televisieverslaafdheid) waar je je een kriebel om zou kunnen lachen als ze niet tevens zo diep tragisch waren. De tederheid tussen 2 mannen die weten dat hun relatie eigenlijk al niet meer bestaat: "He went limp in my grip. He would not even raise his arms, and when I lifted them anyway and wrapped them around my neck to reproduce physically the embrace I now missed more than anything else in life, I felt I was practicing the dead-man carry in a first aid class with a perfect stranger." (p. 202) 'Nights in Aruba' is een bitterzoet boek!

PETER ZWAH

Nights in Aruba / Andrew Holleran. - New York [etc.] : New American library, 1984. - 240 p. - (A plume book). - \$ 6.95

ANDER BOEKENNIEUWS

In dezelfde uitvoering verscheen eveneens de roman 'The family of Max Desir' (1983) van Robert Ferro (New York [etc.] : New American library, 1984. - 218 p. - (A plume book) met een vergelijkbare problematiek.

VAN EEN LEZER

Schiedam. 6-1-1985

Sinds zeer kort toegetreden tot diegenen die zich leden van Apollo mogen noemen, keek ik met een niet te beschrijven nieuwsgierigheid het laatste Vijgeblad in en ik moet zeggen dat ik versteld sta van de niet te evenaren schrijftalenten die middels hun pen de meest romantische, maar tevens ontroerende feuilletonist op papier weten te zetten. Welke raschte herenliefhebber pinkt geen traan weg als hij zich laat meeslepen door de gebeurtenissen in de "Brusselse Dode", maar vrienden, laten wij toch vooral Fallusty niet vergeten, het grote voorbeeld van hedendaagse literaire kunst.

Maar wat mij eerlijk gezegd toch het meeste trof in dit ieders kritiek doorstaand maandblad (hoopt men dan) was toch wel de aankondiging van een nieuwe problemenrubriek. Het kon natuurlijk niet uitblijven, ook het Vijgeblad moest eraan geloven. Problemen van ons Flikkers en Potten zullen in het vervolg uit den boze zijn, daar zij door "Moi" grondig worden aangepakt en het leven zal voor velen onder ons weer dragelijk worden, want "Moi" weet van wanten: Zij biedt immers aan haar lieve vingertjes op een ieders zwakke plek te leggen, een vorstelrijk aanbod toch? Zullen vooral de heren binnen Apollo het echter wel aandurven om hun zwakke plek aan de zo geëmancipeerde schrijfster van de hot gossip aan te bieden? Dubbelzinnigen onder hen zullen zich hoogstwaarschijnlijk van haar afwenden daar zij haar aanbod ongetwijfeld verkeerd interpreteren, maar de wat minder perversen zullen haar bedoeling ten volle begrijpen.

Heeft de redactie van het Vijgeblad na het lezen van bovenstaand nu wellicht het idee gekregen dat zij door het van sarcasme doordrenkt geschrevene op een geweldige manier in de tang wordt genomen, dan wil ik er gelijk op wijzen dat dit geenszins mijn bedoeling is, dus Casper, Coen en "Moi", weest niet beledigd. I mean no harm, zoals de Engelsen zeggen.

Ik vroeg me bij het lezen van het blad alleen af waarom er niet iets meer werk van wordt gemaakt, wat betreft de onderwerpen waar over geschreven wordt. Is het niet de bedoeling dat een clubblad, om het maar even simplistisch zo te noemen, in dienst staat van de vereniging? Als ik kijk naar de doelstellingen van Apollo, amusement, informatie, bewustwording etc. dan vind ik dat niet al deze aspecten een even grote rol krijgen toebedeeld.

Ik voel me eerlijk gezegd wel een "indringer" om na drie keer op Apollo te zijn geweest en slechts het laatste vijgeblad gezien te hebben nu al dergelijke kritiek te hebben op een blad waar jullie ongetwijfeld veel moeite voor doen. Ik weet dus niet wat voor doelstellingen jullie hebben m.b.t. het Vijgeblad en wat voor middelen jullie hebben om er iets van te maken, maar naar mijn idee ontbreken er toch een paar dingen, die kuist voor een dergelijk blad aardig zouden zijn. Misschien zijn ze al uitgeprobeerd en is het niet haalbaar of zijn er andere gegronde redenen waarom ik ze in het laatste vijgeblad (en tevens enige) dat ik onder ogen heb gehad, niet heb opgemerkt.

Zo mis ik iets als een opinierubriek waarin iemand iets schrijft over een actueel onderwerp en dan hoeft dat voor mij nog geeneens altijd met homosexualiteit te maken te hebben. Roep eens mensen middels een aankondiging in het Vijgeblad op om hun reactie te geven op iets als "de houding van de politiek t.o.v. homosexualiteit", "Agres-sie tegen homo's", "Vooroordelen, begrip of onbegrip?" om maar iets te noemen. Gegarandeerd dat er reacties op komen. Die zou je kunnen selecteren en plaatsen, met als gevolg dat mensen op die reacties op hun beurt weer reageren (tenminste daar hoop je dan op.) Als je dit iedere maand zou doen dan heb je een afdeling met reacties op reacties en een afdeling met reacties op een nieuw onderwerp: een leuke bladvulling, dacht ik zo. Daarnaast viel het mij op dat er geen enkele advertentie te vinden is. Het lijkt mij sterk dat er geen enkele homovriendelijke zaak (bar, restau-

rant, middenstand etc.) te vinden is die niet tegen een klein bedrag eens in de zoveel tijd een advertentie wil plaatsen. Misschien willen jullie expres niet, maar dat weet ik natuurlijk niet. Schrijf bv. brieven naar bars en andere uitgaanscentra en wijs daarin dan op dat Apollo steeds nieuwe bezoekers krijgt, vaak jong en onervaren en die nog niet op de hoogte zijn van de uitgaansmogelijkheid in en rond Rotterdam. Advertenties zouden hen kunnen aantrekken. Nu kun je natuurlijk zeggen dat er al genoeg bladen met advertenties zijn en rubrieken als van de soort die ik noemde. Ik op mijn beurt zeg dan; Ja, dat is waar, maar het lijkt mij het Vijgeblad wat meer inhoud geven en het was ook maar bedoeld als suggestie. Het Vijgeblad zou meer bereikbaar moeten zijn voor een ieder die iets kwijt wil en niet alleen voor een groot deel uit "zomaar een verhaaltje moeten bestaan. Want wees hou eerlijk: vind je zelf nou ook niet dat twee feuilletons in 1 nummer een tikje overdreven is? Ik weet niet hoe het in het verleden altijd is gegaan, maar zijn de mensen op Apollo nou zo passief dat hun mening nooit een stukje papier bereikt. Ik heb genoeg intelligente figuren rond zien lopen, dus daar ligt het niet aan. Er moet natuurlijk wel een wil zijn, anders begin je niks.

Tenslotte zou ik willen zeggen, blijf je best doen en zorg ervoor dat het Vijgeblad een maandblad blijft, want nu waren er nog zeven nummers in 1984 maar voor je het weet is het fantaseertalent op, immers Dallas zal niet lang meer duren. Wat altijd zal blijven is de harde realiteit van nu en daar is toch altijd wel wat mee te doen? Denk er maar eens over na, of misschien gooi je deze brief gelijk in een hoek, mij ook best, maar mij kan in elk geval niet verweten worden dat ik mijn mening niet gegeven heb. Oh ja, voor ik het vergeet: een leuk gekleurd kaftje om het Vijgeblad zou ook wel leuk zijn, maar het kan natuurlijk zijn dat dat te duur is. Misschien een collectebusje op de bar, voor degenen die toch geld genoeg hebben? Bij het COC heb ik er wel een zien staan, en daar is het toch echt niet minder druk dan bij jullie, dus het heeft géén afschrikkende werking. Groetjes,

RENE LENOS

P.S. Aangezien ik een brief altijd nog even nalees voor ik hem post, heb ik dat ook dit keer gedaan. Ik dacht me vergist te hebben m.b.t. de totale lengte van de 2 feuilletons die ik op zich overigens erg leuk vind. Maar realiseer je je dat zij gezamenlijk meer dan 1/3 van het hele Vijgeblad vormen en wel 13 pagina's? Bovendien schoten mij nog twee andere ideeën te binnen: een "recept van de maand" voor degenen die alleen wonen, altijd een leuk idee en een puzzelpagina met daaraan verbonden een prijsverloting. Flauw? Misschien wel, misschien niet.

— van de redactie —

Lieve René.

Het is prettig om weer eens een kritisch lid in ons midden te hebben. Het vijgeblad is een blad wat niet per definitie door de redactie gevuld hoeft te worden. Integendeel, reacties van leden zijn beslist nodig. Hoe toegankelijk het blad wel is blijkt nu: We hebben je brief geplaatst. Het is echter wat reacties van lezers betreft vaak niet eens mogelijk om er twee bladzijden mee te vullen. In onze laatste uitgaven staan vrijwel geen ingezonden stukken, er was eenvoudig niets binnen gekomen.

In het nu al jaren verschijnende Vijgeblad heeft regelmatig de oproep gestaan nu toch eindelijk eens wat copij in te zenden. M.U.V. eenpaar trouwe schrijvers kwam er gewoon niets binnen.

Nu is het niet m'n bedoeling om hier een huilerig stukje van te maken, dat we toch zo zielig zijn, dat zijn we niet.

Wat je suggesties betreft: Ik persoonlijk voel niet zo voor een opinierubriek, uit angst om geen reacties te krijgen en (inderdaad) uit angst om te gaan herhalen wat Sek, stukgoed homologie en al die andere bladen al melden. Ik zou je willen aanraden: schrijf eens een politiek stuk en vraag om reacties, het valt te proberen. Wij drukten alles af. Het Vijgeblad is voor adverteerders niet zo aantrekkelijk gezien de geringe oplage van ons blad: 300 exemplaren. Bovendien vind ik advertenties als

middel om je blad inhoud te geven een teken dat je weinig te vertellen hebt.

Wat betreft je gekleurde kaftje: dat is bij onze drukkerij, de goedkoopste die we konden vinden, niet mogelijk. Geld is nog altijd een beperkende factor. Een collectebusje is een mogelijkheid, maar je moet al contributie betalen aan Apollo, en aangezien we (nog) geen noodlijdende vereniging zijn, hoop ik dat het collectebusje op Apollo voorlopig achterwege kan blijven.

Wat betreft recepten: stuur maar op. (Iedereen dus.) Voor puzzels verwijs ik naar Vijgeblad 6 van 1984 alleen is ons budget niet toereikend voor prijzen.

Tenslotte over ons vorige nummer: Zelfs met die twee feulletons in het vorige vijgeblad moesten we nog overgaan tot bladvullen (blz 31) om aan het vereiste aantal pagina's te komen.

Ik raad je aan om je eens te verdiepen in wat oude vijgebladen. Neem eens contact op met Mirjam die het archief van Apollo beheert. Verder zou ik jou en alle andere lezers op willen roepen tot het inzenden van (liefst op dit formaat uitgetypt) copij, tenslotte hoort het zo te zijn dat de lezer bepaalt hoe het vijgeblad er uit moet zien.

Oh ja, het zal je misschien verbazen, maar de problemenrubrick van "Moi" schijnt écht in een behoefte te voorzien. Een radeloos manspersoon heeft nu al gereageert met een compleet wanhopige brief. Zo zie je maar weer.

Coen Honig.

gg gd nieuws

Eindelijk is de kogel door de kerk! Met ingang van 2 januari 1985 zijn Nicolien Tamsma en Michiel Eldering bij de GGGD aangesteld als 'medewerkers homoseksualiteit'. Misschien vraag je je af: leuk voor die twee, maar wat heeft Apollo hiermee te maken? Voordat ik probeer hierop een antwoord te geven wil ik eerst het ontstaan van deze functie beschrijven.

Vanaf 1972 bestond er binnen de afdeling SPGH (Sociale Psychiatrie en Geestelijke Hygiëne) van de GGGD een Consultatieteam Homofilie ten behoeve van hulpverleners die op het gebied van homoseksualiteit advies nodig hadden. Ook aan individuele potten en flikkers werd door de mensen van dit team steun verleend. Aan deze situatie kwam in 1977 plotseling een einde nadat A. Rengelink, het toenmalige hoofd van SPGH, besloot dit team op te heffen. Zijn motieven daarvoor zijn nooit helemaal duidelijk geworden. Natuurlijk werd vanuit verschillende verenigingen en instellingen tegen dit besluit bezwaar gemaakt. Vertegenwoordigers van deze groeperingen (COC, Apollo, NVSH, maatschappelijk werk, kinder- en zedenpolitie enz.) vormden het zgn. "Breed Beraad". Door het Breed Beraad, ondersteund door de GGGD, werd vervolgens een nota opgesteld waarin de problemen op het gebied van homoseksualiteit in Rotterdam beschreven werden. Uitgaande van deze problemen kwam het Breed Beraad tot de konklusie dat bij de GGGD twee mensen aangesteld moesten worden op een projekt "homoseksualiteit". De nota, met aanbevelingen, werd in 1979 aangeboden aan de gemeenteraad.

Twee jaar lang was het stil en waarschijnlijk zou het hele projekt nooit van de grond zijn gelomen als Eric Bezemer niet toevallig in 1981 in een meerjarenplan van de Gemeente Rotterdam had ontdekt dat de gemeente f150.000,-/jaar voor de hele zaak beschikbaar stelde. Een deel van het Breed Braad werd opnieuw geactiveerd en het touwtrekken begon toen pas echt. Touwtrekken over: hoeveel geld is er werkelijk uitgetrokken (later bleek de gemeente het bedrag teruggebracht te hebben tot f75.000,-, inplaats van twee maar een aan te stellen persoon), wat wordt de inhoud van de functie, waar wordt de functie ondergebracht (binnen de GGGD?, zo ja waar?) en weet ik al niet meer. De GGGD pressteerde het zelfs om zich af te vragen of het hele projekt nog wel nodig was, homoseksualiteit was immers al bespreekbaar genoeg. Eind 1982 had de combinatie COC/Apollo eindelijk gewonnen en kon het definitief

tieve voorstel bij de gemeente worden ingediend.

1983 bracht nieuwe tegenslag. In een grote bezuinigingsronde dreigde de gemeente het hele projekt uit de begroting te schrappen. Een gesprek met een wethouder hierover verliep uiterst negatief, er was geen geld beschikbaar, de prioriteiten van de gemeente lagen op heel andere gebieden. Gelukkig had mobilisatie van de politieke hulptroepen meer effect. Na een raadscommissievergadering waarin het projekt door een van ons verdedigd kon worden haalde de wethouder bakzeil, het bezuinigingsvoorstel werd ingetrokken, we konden weer verder. Dachten we. We kregen te maken met andere mensen van de GGGD en weer begon de kermis van voren af aan. Wat voor projekt, waarom, waar, wie, wanneer? Een verschil was er echter: we hadden nu te maken met de direktEUR van de GGGD. Deze man wilde zaken doen. Vanwege politieke druk, doordruppend besef of gewoon omdat hij van het geouwehoer af wilde zijn? Doet er niet toe, in ieder geval konden we al in mei 1984 de advertentie laten verschijnen zoals die vier jaar eerder was opgesteld.

Dit stuk is langer geworden dan mijn bedoeling was net zoals de tijd die nodig was om het projekt zeker te stellen. Het spijt me maar het kon blijkbaar niet anders. Nu het belangrijkste: wat moeten Nicolien en Michiel gaan doen en wat heeft Apollo daarmee te maken? Hun werkzaamheden vallen, grof gezegd, uiteen in twee delen. Op de eerste plaats moeten zij zich bezighouden met instructie aan hulpverleners in de eerstelijnsgezondheidszorg, die gekonfronteerd worden met problemen rond homoseksualiteit. Zij moeten informatie en voorlichting geven. Daarnaast moeten zij ervoor zorgen dat de deskundigheid van hulpverleners en vrijwilligers binnen de Rotterdamse potten- en flikkerorganisaties vergroot wordt, bijv. door het organiseren van trainingen en het begeleiden van groepen. Bovendien moeten zij de samenwerking tussen de verschillende groepen stimuleren en eventueel koördineren. Vooral die laatste taken zijn van belang voor Apollo. Hoe Nicolien en Michiel te werk denken te gaan vind je ergens anders in dit nummer beschreven, maar je kunt bijvoorbeeld denken aan het geven van trainingen aan de intr- en voorlichtingsgroep, het koördineren van voorlichting, het aanbrengen van ideeën over gespreksgroepen, het in samenwerking met maatschappelijk werkers organiseren van thema-avonden/ouderdagen, het koördineren van acties enz. Het is niet de bedoeling dat deze mensen zich bezig gaan houden met individuele begeleiding/opvang. Je ziet, mogelijkheden te over.

Apollo moet nuttig gebruik maken van deze mogelijkheden. Ook moet Apollo

in staat zijn om te overzien wat deze mensen doen of gaan doen. Daarnaast moet Apollo suggesties geven wat er gedaan kan worden, deze taak is eigenlijk te zwaar voor twee mensen. Als laatste moet Apollo in staat zijn om mee te bepalen wat er gedaan gaat worden. Om de belangenorganisaties invloed uit te kunnen laten oefenen op de werkzaamheden en als steuntje in de rug zal een begeleidingsgroep worden opgericht. In deze groep moeten organisaties zoals COC, Apollo, NvSh, Rutger Stichting, Maatschappelijk Werk en GGGD vertegenwoordigd zijn. Waarschijnlijk heb je al begrepen dat ik hiermee geïnteresseerden oproep om namens Apollo hieraan mee te doen. Ik kan je nog niet vertellen hoe vaak en hoe lang deze groep bijelkaar gaat komen, dat moet op de eerste bijeenkomst afgesproken worden. Ikzelf zal voor Apollo de eerste paar keer nog meedoen. Tot ziens.

Evert Jan Schenkelaars

Gemeente Rotterdam

Gemeentelijke Geneeskundige en Gezondheidsdienst

Postbus 70032 3000 LP Rotterdam

Per 1 januari 1985 zijn wij bij de GGD begonnen als medewerker
homosexualiteit.

In dit artikeltje willen we in het kort iets vertellen over
onze eigen achtergrond en daarnaast over de functie zoals we
die nu zien (hoewel nog helemaal aan het begin) en onze ideeën
ten aanzien van homosexualiteit en hulpverlening.

NICOLINE TAMMSMA

Tel. 339 252 (ma, di en wo)

Het werken in Rotterdam betekent voor mij behalve een uitdaging
ook een omgevingsverandering. Het grootste gedeelte van mijn
schooltijd heb ik in Groningen doorgebracht en in 1977 ben ik
daar psychologie gaan studeren. Tijdens mijn studie heb ik me
geconcentreerd op ontwikkelingspsychologie (mijn hoofdvak)
en op experimentele, dus sterk onderzoekgerichte, psychologie.
In de zomer van 1984 studeerde ik af op een scriptie over iden-
titeitsontwikkeling bij homoseksuele jongeren en in oktober
kreeg ik een tijdelijke full-time baan bij een onderzoekscen-
trum van de Rijksuniversiteit Groningen.
Nadat ik ruim drie jaar geleden doorkreeg dat ik lesbisch was
(iets wat ik zoals zovelen eigenlijk al eerder aan voelde komen)
en dat in mijn leven had ingepast ben ik in Groningen actief
geworden in het COC. Voor mij was dat op dat moment een logische
step. Homosexueel of lesbisch zijn betekent in onze maatschap-
pij meer dan alleen maar leuk met iemand van je eigen sexe vrijen

en ik vond en vind nog steeds dat je een club die voor homo-
emancipatie vecht moet ondersteunen.

In het COC ben ik aanvankelijk begonnen in de vrouwengroep, die
daar net zoals in Rotterdam, autonoom is. Van daaruit rolde ik
in de congrescommissie van de afdeling en ging ik me vrij inten-
sief bezighouden met landelijk beleid en allerlei homo-poli-
tieke zaken. Inmiddels voelde ik een sterke behoefte om inzich-
ten en ervaringen vanuit mijn studie te koppelen aan COC-activi-
teiten en kwam ik in de werkgroep Konsult van de gemengde
afdeling. Deze werkgroep heeft als doel de bestaande hulpverle-
ningsinstanties homovriendelijker te maken, maar verleent zelf
geen hulp. Het afgelopen jaar zat ik als coördinator van
Konsult en van de congrescommissie in de werkgroepenraad (het
algemeen bestuur) van de gemengde afdeling.

Het invullen van de functie medewerk(st)er homosexualiteit bij
de GGD is voor mij een ideale manier om mijn studie te combi-
neren met het COC-werk. Ik zie het dan ook als een hele leuke,
maar ook moeilijke baan. Moeilijk, omdat het iets heel nieuws
is en je er alle kanten mee op kunt. Daarbij gaat het niet
alleen om het stellen van prioriteiten binnen een uitgebreid
werkterrein, maar ook om het kiezen van effectieve methoden.
Juist omdat het voor het eerst is dat een dergelijke functie is
ingesteld, vind ik het prima om er met twee mensen, een man
en een vrouw, aan te werken. Op die manier kun je bovendien het
beste aansluiten bij de homo-/lesbische wereld. De combinatie
tussen Michiel en mij lijkt wat dat betreft ook geslaagd.

Allebei afkomstig uit de homobeweging, Michiel met vooral veel praktische ervaring, kennis van het wel en wee in Rotterdam en een opleiding Sociale Academie, terwijl ik wat meer neig naar de beleidsmatige kant en een wetenschappelijke opleiding heb gehad.

MICHEL ELDERING tel. 339 235 (ma, di en wo)

Mijn "coming-out" ben ik ooit in Apollo begonnen toen dat nog aan de Vondelweg zat. Ik verbaas me er nog over hoe snel ik in een praatgroep zat, in de werkgroep Introductie en later in het bestuur. Ik was toen 23 jaar en nu inmiddels 7 jaar min of meer actief in de Rotterdamse homo-beweging.

De opvang binnen Apollo heeft mij gestimuleerd meer te doen dan alleen de soos te bezoeken. Na de tijd in de soos voor jongen-jongen-meisje-meisje heb ik in het COC gewerkt als onbetaalde beroepskracht in opleiding. Dit in verband met de Sociale Akademie Kultureel werk. In die periode ben ik met verschillende dingen bezig geweest. Maar de opvang binnen het COC liep als een rode draad door die taken heen. Concreet heeft dat geleid tot het geven van een aanzet - samen met andere vrijwilligers - voor het groepswork in het COC gericht op nieuwe leden en bezoekers.

Ik heb gesolliciteerd naar de functie bij de GGD omdat ik daar in mijn ervaring kan gebruiken, het leuk vind op een andere manier te werken; niet in maar met o.a. COC en Apollo en daarnaast wilde ik graag een betaalde baan.

Juist omdat de functie zo nieuw is - en voorlopig uniek - is de omschrijving van het werk nog ruim. In grote lijnen komt het

erop neer dat wij ons zullen richten op de hulpverlening, het eerstelijns werk aan homoseksuelen. "Hulpverlening" klinkt meteen erg zwaar, maar het is een feit dat homo's soms op een of andere manier ondersteuning vragen. Mensen die nog maar net met hun eigen homosexualiteit bezig zijn zullen hun huisarts willen raadplegen; zeker als een homo-organisatie nog te bedreigend is. Maar ook op andere manieren kun je met hulpverlening in aanraking komen en kun je dan gedwongen worden eerst uit te leggen dat je "zo" bent (omdat er anders vanuit wordt gegaan dat je als man met een vrouw en als vrouw met een man vrijt).

Het blijft daarom de taak van organisaties als Apollo en COC de "hulpverleners" (ook maatschappelijk werkers, verpleegkundigen, schooldecanen, etc.) te wijzen op de mogelijkheden binnen Apollo en COC. Dat betekent dat je binnen een homo-organisatie iets aan te bieden moet hebben; intro, gespreksgroepen, gezellige soosavonden, informatie, etc. En de leden moeten de kans krijgen door middel van een actieve opstelling hun weerbaarheid op te bouwen en naar buiten te treden; voorlichting, Konsult, acties, e.d. Op die manier zal de maatschappij zich wellicht bewust worden een vanzelfsprekende hetero-maatschappij te zijn. Dat is op zijn minst een stap in de richting van verandering. Verandering die elke negatieve nadruk op het onderscheid homo/hetero overbodig maakt. Zo ver is het voorlopig niet.

Het doel van de functie medewerk(st)er homosexualiteit bij de GGD is de hulpverlening t.a.v. homosexualiteit beter te maken. Onder beter verstaan wij dan niet dat meer homo's "geholpen" moeten worden met hun homo-zijn, maar dat de hulpverlening toegankelijker is. Dat je als pot of flikker niet hoeft te aarzelen, om welke reden dan ook, hulp of informatie te vragen omdat die voorzieningen niet op jou zijn ingesteld.

Het beter toegankelijk maken van de algemene hulpverlening en gezondheidszorg voor homoseksuele mannen en vrouwen is een noodzakelijkheid. Het zoals deze instanties doorgaans vrouw-onvriendelijk zijn, zijn ze ook homo-onvriendelijk. Het feit dat er vanuit de homo-beweging zelf veel aan opvang wordt gedaan kan door de traditionele hulpverlening als excuus worden gebruikt om zich niet specifiek met homosexualiteit te bemoeien. Op die manier blijven er in die hoek veel vooroordelen bestaan en is er vooral gebrek aan kennis met betrekking tot homosexualiteit. Uiteindelijk is de "homo's-helpen-homo's" werkwijze ook vrij beperkt: echte probleemgevallen moeten door de met vrijwilligers werkende organisaties toch worden doorverwezen omdat de ervaringsdeskundigheid van de mensen die de opvang verzorgen dan vaak niet toereikend is. Hierbij gaan we even voorbij aan de vraag of de homo-beweging zich wel met dit soort hulpverlening bezig moet houden. In het COC is er duidelijk een trend zichtbaar om dit steeds minder te gaan doen en daarmee het image van de "zielige homo's" af te schudden. Het homovriendelijker maken van de hulpverlening betekent echter niet alleen het verduidelijken van mogelijke problemen die mensen met of ten gevolge van hun homosexualiteit kunnen hebben. Er

bestaat namelijk ook nog zoiets als vooroordelen t.o.v. homoseksuele mannen en vrouwen in het algemeen. Een voorbeeld: je komt bij je huisarts met vage klachten, je voelt je depressief. Wanneer die huisarts weet dat je flikker of pot bent bestaat het gevaar dat deze je klachten vrijwel automatisch in verband brengt met eventuele onvrede met je homosexualiteit.

Het mes snijdt dus aan twee kanten: enerzijds is het voor hulpverleners vaak slecht invoelbaar wat het betekent homo/lesbisch te zijn en is er gebrek aan kennis over homo-zaken, anderzijds dreigt een te snel stempeltje "oorzaak homosexualiteit" wanneer je als openlijke homoseksuele man of vrouw met je hulpvraag aankomt.

Het is de bedoeling dat de concrete werkzaamheden in overleg gebeuren met een begeleidingsgroep waarin GGD, COC en Apollo vertegenwoordigd zijn.

Samenvattend over de functie:

De hulpverlening en/of opvang op z'n minst net zo toegankelijk te maken als voor hetero's. (We gaan dus niet zelf opvangen of hulpverleners).

O.a. door:

- stimuleren en opzetten van projecten.
- coördinatie van initiatieven en samenwerking tussen professionele en/of niet professionele hulpverlening.
- bevorderen van deskundigheid.
- consultatie over specifieke problematiek rond homosexualiteit aan de eerstelijns zorg.

Wij proberen op dit moment zoveel mogelijk informatie te verzamelen over de Rotterdamse situatie. Op welke gebieden moeten we actief worden, waar liggen de prioriteiten, hoe kunnen we het beste aan de slag, welke behoeften liggen er bij organisaties, individuen en eerstelijns werkers, welke ervaringen zijn er? Ideeën en suggesties hieromtrent zijn welkom.

PROGRAMMA

Als je ogen het nog niet helemaal begeven hebben van al die kleine lettertjes, kun je nu het programma voor februari doorspitten in een nu opeens relatief rustgevend lettertype.

- 1 februari houden we gewoon soas.
- 8 februari een thema avond over de GG & GD affaire. Zoals je de afgelopen 10 bladzijden hebt kunnen lezen valt de functie van Nicoline en Michiel uit oem in meerdere delen, een daarvan zou kunnen zijn het begeleiden van nieuwe projecten binnen Apollo. Wijzelf hebben daarover wel een aantal ideeën, maar we kunnen ons zo voorstellen dat er onder jullie ook zeer creatieve breinen rondlopen, die deze graag kwijt willen. ^U Op deze thema avond zal er alle gelegenheid zijn deze ideeën te spuien.
- 15 februari algemeen ledenvergadering.
- 22 februari disco.
- 15 maart FEEST, met levende muziek en disco waar in het kader van het LHO project om zoveel mogelijk feesten af te werken jongeren van andere sociteiten en andere OOC-afdelingen aanwezig zullen zijn. De direkte aanleiding van dit feest? Er gaan geruchten dat Casper die dag jarig is. Maar dit feit en zijn aandeel in de organisatie zullen wel een toevallige samenloop van omstandigheden zijn.

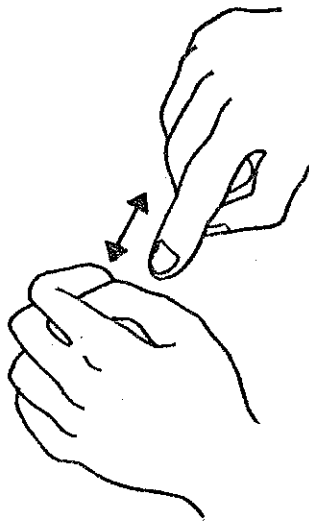
U Voor alle duidelijkheid : BEDOELD IS HIER DE IDEEËN ! (RED)

Archief
 Bargoep
 Bibliotheek
 Introgroep
 Ledenadministratie
 Penningmeester
 Publiciteit
 Secretariaat
 Vijgblad
 Zedelijkheids-
 commissie

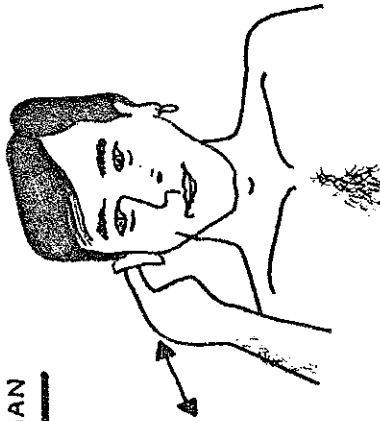
O	Mirjam Berkelouw.....	527757
I	Coen Honig.....	148629
O	André Steffens.....	148629
P	René Angenent.....	257611
S	Remko van Leeuwen.....	148629
E	Coen Honig.....	148629
S	André Koster.....	140230
I	Ron Janssen.....	126347
D	Remko van Leeuwen.....	148629
D	(voorlopig)	
	André Steffens...	148629

Homo etiquette 1985 (1)

DOOR ANNEMIE KRUISSKAMP-TER BAAN

Dit kan dus niet meer.
 De bedoeling is duidelijk, maar
 de uitwerking een beetje
 raar. Dit kan toch vriendelijker!
 Realiseer u zich tevens dat
 in agrarisch-veerinaire kringen
 deze manuele handeling zoveel wil
 zeggen als: dit beetje is gedeekt.

Zo is het beter. Indirectief
 maar een goed verstaander heeft
 aan een slik genoeg!
 Voor zij die nog niet aan
 hun coming-out toe zijn:
 men zal denken dat u
 uw oren reinigt (wat u
 zeker eens per week moet doen)

BLADVULLING DOOR MIRJAM EN CASPER!!!

Op speciaal verzoek van Casper nogmaals een blad-
vulling. Helaas is onze geliefde Casper momenteel
in Andre's rommel naar een brief aan het zoeken dus
kan hij zelf dit keer niet aan deze pagina deelnemen.
Ik begrijp dat hem dit zeer aan het hart zal gaan
dus misschien moet er toch overwogen worden even op
hem te wachten. Helaas.Helaas het is nu al kwart over
elf en we zijn nog steeds niet klaar dus laten we
maar zonder deze heer door gaan. Remco stopt net
met typen hij is een zenuw inzinking nabij omdat
z'n typvaardigheid vandaag te wensen over laat.
Coen typt braaf door .Een z foutje gewoon verder .
Een volgende zenuwcrisis bij Remco drijft .De achter
kant is ineens verdwenen en niemand heeft hem gezien
O je Casper is terug en wil nu toch perse meedoen
Bepgrijpelijk maar daar moeten we toch even over :
na denken.Nou Casper kom maar op ,hij lacht alleen
en probeert Coen nu ook in Delta te Krijgen Door hem
voor walgelijk ventje uit te maken .Maar zie Koen
komt de schok zichtbaar te boven.Caper denkt nu mijn
typkunst te mogen afkraken mijn wraak is zoet CAPER
Nu wil hij mij ook nog naar een zenuwinrichting te
krijgen daar trappen wij duidelijk een beetje in
aan mijn schrijf stijl te zien. Het wordt hier lang-
zamerhand echt te dol Casper krijgt zijn zin schrijf
jij in Godsnaam (niet lelijk bedoeld) verder. Dank
je lieveling, na het bovenstaande niet geheel en al
samenhangende gebrabbel van onze allerliefste Smir-
jam volgt er nu wat zinvoll~~x~~ intellectueel getiksel.
Zoals ik in het vorige Vijgeblad reeds in de blad-
vulling beloofde nu wat nationalistische gevoelens.
Of zal ik jullie allen toch maar sparen? Hiertoe
besluitend denk ik verder na over één jongen en twee
katten: René, Tom en Jerry. Toch wel wennen zo'n
relatie, ik denk er hard over volgende keer maar
eens aan Moi raad en advies te vragen m.b.t. het
monogame homoleven dat ik vanaf 12 januari al leid.
O, ja toch nog even een kleine vraag aan Mirjam:
Wat doe je met het recept van de maand als je geen
goudvis hebt? Dat was het weer voor deze maand, vol-
gende maand een nieuwe bladvulling van de redactie.

ZELFS DIT JONGMENS MAG VAN ZIJN MAMA
HET VIJGEBLAD LEZEN

VRAAG JIJ OOK AAN JOUW MAMA OM EEN ABONNEMENT
OF

neem stiekem een lidmaatschap,

APOLLO
aanmeldings

NAAM:

ADRES :
POSTCODE:
PLAATS:
GEBORTE DATUM:

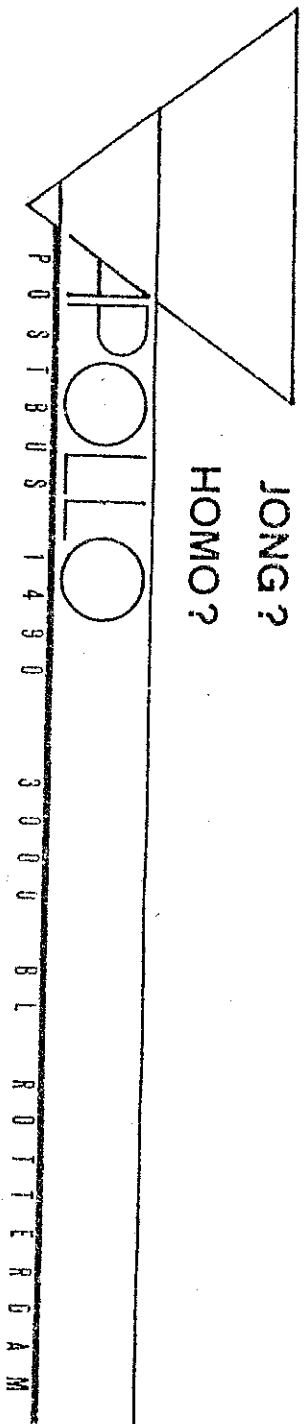
Ik word **APOLLO**

Ik betaal d.m.v. de
mij toegezonden accept-
girokaart.

Handtekening:

DRUKWERK

PORT BETALD
rotterdam

Jan 180